

sit forslag om de 63 i realiteternes verden, men så puttede man indekseringen på.

Mit spørgsmål er: Synes hr. Jakob Axel Nielsen, at vi i et af verdens rigeste lande er i en situation, hvor vi er nødt til at sige til de folk, som har arbejdet med de hårde fysiske og mentale job: I skal bare vide, at hvert sekund, I lever længere, skal gå til arbejde? Det er ikke noget med, at vi skal diskutere: Jamen skal vi bruge bare en tredjedel til ekstra fri tid og to tredjedele til arbejde? Nej, alt skal gå til arbejde. Det er den melding, man giver til hjemmehjælperen, sygeplejersken, kassedamen, jord- og betonarbejderen: I skal vide, at lever I længere, så er det ud på arbejdsmarkedet hele tiden, ikke noget med, at I får lidt ekstra tid til at nyde et otium og en aktiv tredje alder.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er ikke enig med hr. Ole Sohn i, at der er noget, der er blevet puttet ind en sen natte-time. Det er noget, der har været talt utrolig meget om, og det er rent faktisk også noget, befolkningen har interesseret sig for, efter Velfærds-kommissionen har talt, efter regeringen spillede ud, og også efter de her forhandlinger. Der har været talt meget om det her, og jeg har ikke dårlig samvittighed over manglende folkelig debat.

Så vil jeg gå til spørgsmålet om, hvorvidt man kan have dårlig samvittighed over, at der ikke går noget til ekstra fritid. Det, der er min vægtskål, min lakmusprøve, er, at jeg synes, at det er helt o.k., at man får 19½ års pensionisttilværelse, uanset hvilken type job man har, så længe man er sund og rask. Men de, der ikke er sunde og raske, skal have lov til at træde ud af arbejdsmarkedet som nedslidte. Det er dem, velfærdssamfundet skal gribe, og det uanset om man er nedslidt som advokat, sygeplejerske, fængselsbetjent eller jord- og betonarbejder. Men vi skal i øvrigt søge at undgå, at ret mange bliver nedslidte, og det er så derfor, vi har etableret forebyggelsesfonden, så vi får en massiv arbejdsmiljø-mæssig indsats.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen det er muligt, at hr. Jakob Axel Nielsen har siddet i forhandlinger så mange timer bag de lukkede døre, at han har den opfattelse, at man har diskuteret indeksering i offentligheden. Det tror jeg simpelt hen ikke. Jeg tror simpelt

hen ikke, der er ret mange, der ved, at efterlønsalderen pr. automatik stiger til 63, 64, 65 og 66 år, og at man samtidig har besluttet, at pensionsalderen stiger fra 65 til 66, 67, 68, 69, 70 og 71 år. Det har man besluttet.

Der er spørgsmålet bare: Hvorfor er det ikke en offentlig debat værdig at sige, at vi er et af verdens rigeste lande, vi har mulighed for at sige til dem, der har de hårdeste job, at de ikke skal knokles ned i en sådan grad, at de skal have førtidspension, før de kan gå fra arbejdsmarkedet, men at det, at de har slidt og slæbt og haft de hårde job, betyder, at de har en ret til med oprejst pande at have en aktiv tredje alder, og at det ikke kun skal være de vellønnede, der har det? Den beslutning fratager man en række borgere. Man siger: Hvis I lever længere, så er det ud på arbejdsmarkedet et hundrede procent, ikke noget med en fordeling mellem arbejde og fritid.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

I virkeligheden har jeg i bund og grund lidt svært ved at forstå, hvorfor hr. Ole Sohn gør spørgsmålet om indeksering til sådan et kardinalpunkt om en tyv, der kommer om natten.

For det første kan jeg ikke anerkende, at det er et princip. Men det er velkendt, at mit eget parti og Det Radikale Venstre talte om at afskaffe efterlønnen i en eller anden form og gøre det til en seniorydelse. Det er velkendt, at der var partier, som er gået med i aftalen, og som mente, der slet ingenting skulle ske. Det er velkendt, at regeringens udspil var 63 år, og det er velkendt, at det er endt på 62 år med en indeksering. Det er der altså 158 mandater, der har stået bag, det er der fem partier der har været med til at forhandle; det synes jeg ikke er forkert.

Dertil kommer for det andet, at aftalen først begynder at få sin virkning om 12-13 år. Det vil sige, at der altså kommer en del folketingsvalg, og hvis ikke vælgerne bryder sig om det, vi har aftalt, får de mulighed for at fortælle det. Det synes jeg er en fair måde at lave lovgivning på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan jo egentlig godt forstå, at hr. Jakob Axel Nielsen er en glad mand, for der er jo ingen tvivl om, at de her efterlønsforringelser er virkelig god, gammeldags konservativ klassepolitik, så man nærmest får tårer i øjnene af det.